Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **NEUVOSTON DIREKTIIVI 2008/118/EY,**

annettu 16 päivänä joulukuuta 2008,

valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta

(EUVL L 9, 14.1.2009, s. 12)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston direktiivi 2010/12/EU, annettu 16 päivänä helmikuuta 2010	L 50	1	27.2.2010

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

►**A1**	Kroatian liittymissopimus (2012)	L 112	10	24.4.2012

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2008/118/EY,

annettu 16 päivänä joulukuuta 2008,

valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([1]),

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/12/ETY ([3]) on muutettu useita kertoja huomattavasti. Koska mainittuun direktiiviin on tehtävä uusia muutoksia, se olisi selkeyden vuoksi korvattava uudella.

(2) Valmisteveron kantamista direktiivin 92/12/ETY soveltamisalaan kuuluvista tavaroista, jäljempänä ”valmisteveron alaiset tavarat”, koskevien edellytysten on säilyttävä yhdenmukaisina sisämarkkinoiden toimivuuden varmistamiseksi.

(3) On aiheellista määritellä ne valmisteveron alaiset tavarat, joihin tätä direktiiviä sovelletaan, ja siinä yhteydessä viitata savukkeiden verojen lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annettuun neuvoston direktiiviin 92/79/ETY ([4]), muun valmistetun tupakan kuin savukkeiden verojen lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annettuun neuvoston direktiiviin 92/80/ETY ([5]), alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annettuun neuvoston direktiiviin 92/83/ETY ([6]), alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen määrien lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annettuun neuvoston direktiiviin 92/84/ETY ([7]), muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista 27 päivänä marraskuuta 1995 annettuun neuvoston direktiiviin 95/59/EY ([8]) sekä energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annettuun neuvoston direktiiviin 2003/96/EY ([9]).

([1]) Lausunto annettu 18. marraskuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([2]) Lausunto annettu 22. lokakuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([3]) EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1.
([4]) EYVL L 316, 31.10.1992, s. 8.
([5]) EYVL L 316, 31.10.1992, s. 10.
([6]) EYVL L 316, 31.10.1992, s. 21.
([7]) EYVL L 316, 31.10.1992, s. 29.
([8]) EYVL L 291, 6.12.1995, s. 40.
([9]) EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51.

▼B

(4) Valmisteveron alaisista tavaroista voidaan erityistarkoituksissa kantaa myös muita välillisiä veroja. Tällaisissa tapauksissa ja jottei vaaranneta välillisiä veroja koskevien yhteisön sääntöjen tehokasta vaikutusta, jäsenvaltioiden olisi kuitenkin noudatettava kyseisten sääntöjen tiettyjä keskeisiä vaatimuksia.

(5) Vapaan liikkuvuuden takaamiseksi muiden tavaroiden kuin valmisteveron alaisten tavaroiden verottaminen ei saisi johtaa rajamuodollisuuksien käyttöönottoon.

(6) On tarpeen varmistaa tiettyjen muodollisuuksien soveltaminen silloin, kun valmisteveron alaisia tavaroita siirretään sellaisilta yhteisön tullialueeseen kuuluviksi määritellyiltä alueilta, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, sellaisille yhteisön tullialueeseen kuuluviksi määritellyille alueille, joihin tätä direktiiviä puolestaan sovelletaan.

(7) Koska yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ([1]) mukaisissa suspensiomenettelyissä säädetään asianmukaisesta valvonnasta ja koska valmisteveron alaisiin tavaroihin sovelletaan mainitun asetuksen säännöksiä, ei ole tarpeen soveltaa erikseen valmisteveron valvontajärjestelmää silloin, kun valmisteveron alaisiin tavaroihin sovelletaan yhteisön tullisuspensiomenettelyä tai -järjestelmää.

(8) Koska sisämarkkinoiden toimivuuden kannalta on tarpeen, että valmisteveron käsite ja valmisteverosaatavan syntymistä koskevat edellytykset ovat samat kaikissa jäsenvaltioissa, on tarpeen selventää yhteisön tasolla, milloin valmisteveron alaiset tavarat luovutetaan kulutukseen ja kuka on velvollinen maksamaan valmisteveron.

(9) Koska valmistevero on tiettyjen tavaroiden kulutuksesta kannettava vero, sitä ei saisi kantaa sellaisista valmisteveron alaisista tavaroista, jotka ovat tietyissä olosuhteissa tuhoutuneet tai jotka on lopullisesti menetetty.

(10) Koska veron kantamis- ja palauttamisjärjestelmät vaikuttavat sisämarkkinoiden toimivuuteen, niissä olisi noudatettava syrjimättömiä perusteita.

(11) Sääntöjenvastaisuuden tapahtuessa valmistevero olisi kannettava siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella kulutukseen luovuttamiseen johtanut sääntöjenvastaisuus on tapahtunut tai, jos ei ole mahdollista määrittää, missä sääntöjenvastaisuus on tapahtunut, siinä jäsenvaltiossa, jossa sääntöjenvastaisuus havaittiin. Jos valmisteveron alaiset tavarat eivät saavu määränpäähänsä mutta minkäänlaista sääntöjenvastaisuutta ei ole havaittu, on aiheellista katsoa sääntöjenvastaisuuden tapahtuneen lähtöjäsenvaltiossa.

([1]) EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

▼B

(12) Tässä direktiivissä säädettyjen veron palauttamistapausten lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava palauttaa kulutukseen luovutetuista valmisteveron alaisista tavaroista maksettu valmistevero aina silloin, kun se on tämän direktiivin tarkoituksen mukaista.

(13) Valmisteverosta vapautettuihin luovutuksiin sovellettavat säännöt ja edellytykset olisi säilytettävä yhdenmukaisina. Toisissa jäsenvaltioissa sijaitseville järjestöille tapahtuvissa verosta vapautetuissa luovutuksissa olisi käytettävä vapautustodistusta.

(14) Veron kiertämisen ja väärinkäytösten estämiseksi olisi määritettävä selkeästi tilanteet, joissa sallitaan veroton myynti yhteisön alueelta poistuville matkustajille. Koska maitse matkustavat henkilöt voivat liikkua useammin ja vapaammin kuin vesi- tai ilma-aluksella matkustavat, riski siitä, että matkustaja jättää noudattamatta verotonta tuontia koskevia määräyksiä, ja siten myös tulliviranomaisille aiheutuva tarkastustaakka on huomattavasti suurempi maitse tapahtuvien matkojen kohdalla. Siitä syystä on aiheellista säätää, että valmisteverotonta myyntiä maarajoilla ei sallita, kuten asia on jo useimmissa jäsenvaltioissa. Olisi kuitenkin säädettävä siirtymäkaudesta, jonka aikana jäsenvaltiot voivat edelleen vapauttaa valmisteverosta sellaisten olemassa olevien verovapaiden myymälöiden tarjoamat tavarat, jotka sijaitsevat niiden ja kolmannen maan välisellä maarajalla.

(15) Koska tarkastuksia on toteutettava tuotanto- ja varastointitiloissa sen varmistamiseksi, että verovelka kannetaan, tällaisten tarkastusten helpottamiseksi on tarpeen säilyttää voimassa toimivaltaisten viranomaisten lupaa edellyttävä varastointijärjestelmä.

(16) On myös tarpeen vahvistaa vaatimukset, joita valtuutettujen varastonpitäjien ja ilman valtuutetun varastonpitäjän asemaa toimivien kaupan alan toimijoiden on noudatettava.

(17) Valmisteveron alaisia tavaroita pitäisi voida siirtää yhteisössä väliaikaisesti valmisteverottomina ennen niiden kulutukseen luovutusta. Tällainen siirto olisi sallittava verottomasta varastosta eri määräpaikkoihin, erityisesti toiseen verottomaan varastoon mutta myös tässä direktiivissä tarkoitettuihin vastaaviin paikkoihin.

(18) Valmisteveron alaisten tavaroiden siirron pitäisi olla mahdollista väliaikaisesti verottomana myös niiden tuontipaikasta kyseisiin määräpaikkoihin, ja samalla olisi säädettävä sen henkilön asemasta, jolla on lupa lähettää tavarat kyseisestä tuontipaikasta mutta ei lupaa pitää niitä hallussaan.

▼B

(19) Jotta voitaisiin varmistaa valmisteveron maksaminen tapauksessa, jossa valmisteveron alaista siirtoa ei päätetä, jäsenvaltioiden olisi vaadittava vakuus, jonka voisi antaa lähettävä valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity lähettäjä tai, jos lähtöjäsenvaltio sen sallii, jokin toinen siirrossa osallisena oleva jäsenvaltioiden määrittämin edellytyksin.

(20) Jotta verot voidaan kantaa jäsenvaltioiden vahvistamien verokantojen suuruisina, on tarpeen, että toimivaltaiset viranomaiset kykenevät valvomaan valmisteveron alaisten tavaroiden siirtoja, minkä vuoksi olisi säädettävä tällaisten tavaroiden valvontajärjestelmästä.

(21) Tätä varten on aiheellista käyttää valmisteveron alaisten tuotteiden liikkumisen ja valvonnan tietokoneistamisesta 16 päivänä kesäkuuta 2003 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1152/2003/EY ([1]) käyttöön otettua tietokoneistettua järjestelmää. Kyseisellä järjestelmällä nopeutetaan tarvittavia muodollisuuksia ja helpotetaan valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisesti valmisteverottomien siirtojen valvontaa paperiasiakirjoihin perustuvaan järjestelmään verrattuna.

(22) On aiheellista vahvistaa menettely, jota käyttäen toimijat ilmoittavat lähetetyistä tai vastaanotetuista valmisteveron alaisten tavaroiden lähetyksistä jäsenvaltioiden veroviranomaisille. Tiettyjen tietokoneistetun järjestelmän ulkopuolella olevien vastaanottajien tilanne olisi huomioitava asianmukaisesti, sillä nämä saattavat vastaanottaa väliaikaisesti verottomina siirrettäviä valmisteveron alaisia tavaroita.

(23) Jotta voitaisiin varmistaa väliaikaisesti valmisteverottomaan siirtoon liittyvien sääntöjen asianmukainen toiminta, olisi selvennettävä siirron alkamista ja päättymistä sekä velvollisuuksien täyttämistä koskevat edellytykset.

(24) On tarpeen määritellä menettelyt, joita noudatetaan tilanteissa, joissa tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytettävissä.

(25) Jäsenvaltioille pitäisi antaa lupa käyttää erityistä järjestelmää, kun valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisesti veroton siirto tapahtuu kokonaisuudessaan niiden alueella, tai ottaa käyttöön kahdenvälisiä sopimuksia toisten jäsenvaltioiden kanssa menettelyjen yksinkertaistamiseksi.

(26) On aiheellista selventää sellaisiin tavaroihin sovellettavia vero- ja menettelysääntöjä, joista valmistevero on jo maksettu jossain jäsenvaltiossa, niiden yleistä rakennetta muuttamatta.

(27) Sisämarkkinoilla noudatettavan periaatteen mukaisesti valmistevero olisi maksettava siinä jäsenvaltiossa, jossa valmisteveron alaiset tavarat on hankittu, kun yksityishenkilöt ovat hankkineet ne omaan käyttöönsä ja kuljettaneet ne itse toiseen jäsenvaltioon.

([1]) EUVL L 162, 1.7.2003, s. 5.

▼B

(28) Sellaisten tapausten osalta, joissa sen jälkeen, kun valmisteveron alaiset tavarat on luovutettu kulutukseen yhdessä jäsenvaltiossa, niitä pidetään hallussa kaupallisessa tarkoituksessa toisessa jäsenvaltiossa, on määrättävä, että valmistevero on kannettava tässä toisessa jäsenvaltiossa. Tätä varten on erityisesti tarpeen määritellä käsite ”kaupallinen tarkoitus”.

(29) Jos valmisteveron alaiset tavarat hankkii muu kuin valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity vastaanottaja, joka ei harjoita itsenäistä taloudellista toimintaa, ja myyjä tai joku tämän puolesta suoraan tai välillisesti lähettää tai kuljettaa ne, valmistevero olisi maksettava määräjäsenvaltiossa, mistä syystä olisi säädettävä menettelystä, jota myyjän on noudatettava.

(30) Jotta voitaisiin välttää eturistiriidat jäsenvaltioiden välillä sekä kaksinkertainen verotus tapauksissa, joissa yhdessä jäsenvaltiossa kulutukseen jo luovutettuja valmisteveron alaisia tavaroita siirretään yhteisössä, olisi säädettävä tilanteista, joissa valmisteveron alaisiin tavaroihin liittyy sääntöjenvastaisuuksia niiden kulutukseen luovutuksen tapahduttua.

(31) Jäsenvaltioiden pitäisi voida edellyttää, että kulutukseen luovutetuissa tavaroissa on veromerkki tai kansallinen tunnistemerkki. Näiden merkkien käyttö ei kuitenkaan saisi haitata millään tavoin yhteisön sisäistä kauppaa.

Koska tällaisten merkkien käytön ei pitäisi aiheuttaa kaksinkertaista verotusta, olisi selvennettävä, että merkit antaneen jäsenvaltion on palautettava, peruttava tai vapautettava merkkien hankkimiseksi maksetut määrät tai annetut vakuudet, jos valmisteverosaatava on syntynyt ja kannettu toisessa jäsenvaltiossa.

Tällaisen merkin myöntäneen jäsenvaltion on väärinkäytösten estämiseksi voitava kuitenkin edellyttää, että maksettujen määrien tai annettujen vakuuksien palauttamiseksi, perumiseksi tai vapauttamiseksi on esitettävä todisteet siitä, että merkit on poistettu tai tuhottu.

(32) Valmisteveron alaisten tavaroiden siirtoa ja valvontaa koskevien tavanomaisten vaatimusten soveltamisesta saattaisi aiheutua kohtuuton hallinnollinen rasite pienille viinintuottajille. Siksi jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää kyseisille tuottajille vapautus tiettyjen vaatimusten noudattamisesta.

(33) Olisi otettava huomioon, että yhteistä lähestymistapaa ei ole vielä löydetty, kun kyse on vesi- ja ilma-alusten varastoina käytettävistä valmisteveron alaisista tavaroista.

(34) Sellaisten valmisteveron alaisten tavaroiden osalta, joita käytetään jäsenvaltioiden väliset rajat ylittävien siltojen rakentamiseen ja kunnossapitoon, näiden jäsenvaltioiden olisi kohtuuttoman hallinnollisen rasitteen vähentämiseksi voitava päättää toimenpiteistä, jotka poikkeavat niistä tavanomaisista säännöistä ja menettelyistä, joita sovelletaan yhdestä jäsenvaltiosta toiseen siirrettäviin valmisteveron alaisiin tavaroihin.

▼B

(35) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(36) Jotta jäsenvaltioilla olisi aikaa mukautua tavaroiden väliaikaisesti valmisteverottomien siirtojen sähköisen valvontajärjestelmän käyttöönottoon, niillä pitäisi olla mahdollisuus hyödyntää siirtymäkautta, jonka aikana tällaiset siirrot voivat jatkua direktiivissä 92/12/ETY säädettyjä muodollisuuksia noudattaen.

(37) Koska jäsenvaltiot eivät voi saavuttaa riittävällä tavalla tämän direktiivin tavoitetta eli huolehtia valmisteveron tiettyihin tekijöihin liittyvästä yhteisestä järjestelmästä, se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, ja yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yleinen järjestelmä, joka koskee seuraavien tavaroiden (jäljempänä ”valmisteveron alaiset tavarat”) kulutuksesta välittömästi tai välillisesti kannettavaa valmisteveroa:

a) direktiivin 2003/96/EY soveltamisalaan kuuluvat energiatuotteet ja sähkö;

b) direktiivien 92/83/ETY ja 92/84/ETY soveltamisalaan kuuluvat alkoholi ja alkoholijuomat;

c) direktiivien 95/59/EY, 92/79/ETY ja 92/80/ETY soveltamisalaan kuuluva valmistettu tupakka.

2. Jäsenvaltiot voivat erityistarkoituksissa kantaa myös muita välillisiä veroja valmisteveron alaisista tavaroista, jos nämä verot ovat valmisteveron tai arvonlisäveron perusteen määrittämistä, veron määrän laskentaa sekä verosaatavan syntymistä ja valvontaa koskevien yhteisön verosääntöjen mukaisia, verovapautuksia koskevat säännökset pois lukien.

3. Jäsenvaltiot voivat kantaa veroja:

a) muista tuotteista kuin valmisteveron alaisista tavaroista;

b) palvelujen suorituksista, mukaan lukien valmisteveron alaisiin tavaroihin liittyvät palvelujen suoritukset, edellyttäen että näitä veroja ei voida pitää liikevaihtoveron luonteisina veroina.

Tällaisten verojen kantaminen ei kuitenkaan saa johtaa rajamuodollisuuksien käyttöönottoon jäsenvaltioiden välisessä kaupassa.

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

2 artikla

Valmisteveron alaisista tavaroista kannetaan valmistevero silloin kun:

a) ne tuotetaan yhteisön alueella, mihin tarvittaessa luetaan mukaan niiden erottaminen;

b) ne tuodaan yhteisön alueelle.

3 artikla

1. Tavaroiden saapumista yhteisön tullialueelle koskevissa yhteisön tullisäännöksissä säädettyjä muodollisuuksia sovelletaan soveltuvin osin valmisteveron alaisten tavaroiden saapumiseen yhteisöön 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulta alueelta.

2. Tavaroiden poistumista yhteisön tullialueelta koskevissa yhteisön tullisäännöksissä säädettyjä muodollisuuksia sovelletaan soveltuvin osin valmisteveron alaisten tavaroiden poistumiseen yhteisöstä 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulle alueelle.

3. Suomi saa 1 ja 2 kohdasta poiketen soveltaa 4 artiklan 2 kohdassa määritellyn alueensa ja 5 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen alueiden välillä tapahtuviin valmisteveron alaisten tavaroiden siirtoihin samoja menettelyjä kuin sen 4 artiklan 2 kohdassa määritellyllä alueella tapahtuviin tällaisiin siirtoihin.

4. Tämän direktiivin III ja IV lukua ei sovelleta tullisuspensiomenettelyssä tai -järjestelmässä oleviin valmisteveron alaisiin tavaroihin.

4 artikla

Tässä direktiivissä ja sen täytäntöönpanosäännöksissä tarkoitetaan:

1) ”valtuutetulla varastonpitäjällä” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat valtuuttaneet ansiotoiminnassaan verottomassa varastossa tuottamaan, jalostamaan, pitämään hallussaan, vastaanottamaan tai sieltä lähettämään valmisteveron alaisia tavaroita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä;

2) ”jäsenvaltiolla” ja ”jäsenvaltion alueella” yhteisön kunkin jäsenvaltion aluetta, johon sovelletaan perustamissopimusta sen 299 artiklan mukaisesti, lukuun ottamatta kolmansia alueita;

3) ”yhteisöllä” ja ”yhteisön alueella” jäsenvaltioiden alueita, sellaisina kuin ne on määritelty 2 kohdassa;

4) ”kolmannella alueella” 5 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja alueita;

5) ”kolmannella maalla” jokaista valtiota tai aluetta, johon ei sovelleta perustamissopimusta;

▼B

6) ”tullisuspensiomenettelyllä tai -järjestelmällä” jotakin asetuksessa (ETY) N:o 2913/92 säädettyä yhteisön tullialueelle tuotavia muita kuin yhteisötavaroita koskevaa tullivalvontaa, väliaikaista varastointia, vapaa-alueita tai vapaavarastoja koskevaa erityismenettelyä tai jotakin kyseisen asetuksen 84 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua menettelyä;

7) ”väliaikaisen verottomuuden järjestelmällä” verojärjestelmää, jota sovelletaan tullisuspensiomenettelyyn tai -järjestelmään kuulumattomien valmisteveron alaisten tavaroiden tuotantoon, jalostukseen, hallussapitoon tai siirtoon väliaikaisesti valmisteverottomina;

8) ”valmisteveron alaisten tavaroiden tuonnilla” valmisteveron alaisten tuotteiden saapumista yhteisön alueelle, paitsi jos tavarat on asetettu niiden yhteisön alueelle saapumisen yhteydessä tullisuspensiomenettelyyn tai -järjestelmään, sekä niiden poistumista tullisuspensiomenettelystä tai -järjestelmästä;

9) ”rekisteröidyllä vastaanottajalla” sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle määräjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti myöntäneet luvan ansiotoiminnassaan vastaanottaa toisesta jäsenvaltiosta väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä siirtyviä valmisteveron alaisia tavaroita;

10) ”rekisteröidyllä lähettäjällä” sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle tuontijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti myöntäneet luvan ansiotoiminnassaan ainoastaan lähettää valmisteveron alaisia tavaroita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä asetuksen (ETY) N:o 2913/92 79 artiklan mukaisen vapaaseen liikkeeseen luovutuksen jälkeen;

11) ”verottomalla varastolla” paikkaa, jossa valtuutettu varastonpitäjä ansiotoiminnassaan tuottaa, jalostaa, pitää hallussaan taikka vastaanottaa tai josta tämä lähettää valmisteveron alaisia tavaroita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä sen jäsenvaltion, jossa veroton varasto sijaitsee, toimivaltaisten viranomaisten vahvistamin edellytyksin.

5 artikla

1. Tätä direktiiviä ja 1 artiklassa tarkoitettuja direktiivejä sovelletaan yhteisön alueeseen.

2. Tätä direktiiviä ja 1 artiklassa tarkoitettuja direktiivejä ei sovelleta seuraaviin yhteisön tullialueeseen kuuluviin alueisiin:

a) Kanariansaaret;

b) Ranskan merentakaiset departementit;

c) Ahvenanmaa;

d) Kanaalisaaret.

▼B

3. Tätä direktiiviä ja 1 artiklassa tarkoitettuja direktiivejä ei sovelleta perustamissopimuksen 299 artiklan 4 kohdan soveltamisalaan kuuluviin alueisiin eikä seuraaviin muihin yhteisön tullialueen ulkopuolisiin alueisiin:

a) Helgolandin saari;

b) Büsingenin alue;

c) Ceuta;

d) Melilla;

e) Livigno;

f) Campione d'Italia;

g) Luganonjärven Italialle kuuluvat vesialueet.

4. Espanja voi ilmoittaa julistuksella, että tätä direktiiviä ja 1 artiklassa tarkoitettuja direktiivejä sovelletaan kaikkien tai tiettyjen 1 artiklassa tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden osalta Kanariansaariin ensimmäisestä päivästä toista tällaisen julistuksen tallettamista seuraavaa kuukautta, jollei niiden äärimmäisen reuna-alueen aseman edellyttämistä mukauttamistoimenpiteistä muuta johdu.

5. Ranska voi ilmoittaa julistuksella, että tätä direktiiviä ja 1 artiklassa tarkoitettuja direktiivejä sovelletaan kaikkien tai tiettyjen 1 artiklassa tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden osalta Ranskan merentakaisiin departementteihin ensimmäisestä päivästä toista tällaisen julistuksen tallettamista seuraavaa kuukautta, jollei niiden äärimmäisen reuna-alueen aseman edellyttämistä mukauttamistoimenpiteistä muuta johdu.

6. Tämän direktiivin säännökset eivät estä Kreikkaa pitämästä voimassa Kreikan perustuslain 105 pykälässä Athos-vuorelle myönnettyä erityisasemaa.

6 artikla

1. Ottaen huomioon Ranskan, Italian, Kyproksen ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa tehdyt yleissopimukset ja muut sopimukset Monacon ruhtinaskuntaa, San Marinoa, Yhdistyneen kuningaskunnan suvereniteettiin kuuluvia Akrotirin ja Dhekelian tukikohta-alueita sekä Mansaarta ei pidetä tätä direktiiviä sovellettaessa kolmansina maina.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sellaisten valmisteveron alaisten tavaroiden siirtoja, joiden lähtö- tai määräpaikka on

a) Monacon ruhtinaskunta, kohdellaan siirtoina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Ranska;

b) San Marino, kohdellaan siirtoina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Italia;

c) Yhdistyneen kuningaskunnan suvereniteettiin kuuluvat Akrotirin ja Dhekelian tukikohta-alueet, kohdellaan siirtoina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Kypros;

d) Mansaari, kohdellaan siirtoina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Yhdistynyt kuningaskunta.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sellaisten valmisteveron alaisten tavaroiden siirrot, joiden lähtö- tai määräpaikka on Jungholz ja Mittelberg (Kleines Walsertal), kohdellaan siirtoina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Saksa.

II LUKU

VEROSAATAVAN SYNTYMINEN, VALMISTEVERON PALAUTUS JA VAPAUTUS VALMISTEVEROSTA

1 JAKSO

Verosaatavan syntymisen aika ja paikka

7 artikla

1. Valmisteverosaatava syntyy siinä jäsenvaltiossa ja sinä ajankohtana, jossa ja jolloin tavarat luovutetaan kulutukseen.

2. Tätä direktiiviä sovellettaessa kulutukseen luovutuksena pidetään:

a) valmisteveron alaisten tavaroiden poistumista, sääntöjenvastainen poistuminen mukaan lukien, väliaikaisen verottomuuden järjestelmästä;

b) valmisteveron alaisten tavaroiden hallussapitoa väliaikaisen verottomuuden järjestelmän ulkopuolella, jos valmisteveroa ei ole kannettu yhteisön lainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön asiaa koskevien säännösten nojalla;

c) valmisteveron alaisten tavaroiden tuotantoa, sääntöjenvastainen tuotanto mukaan lukien, väliaikaisen verottomuuden järjestelmän ulkopuolella;

d) valmisteveron alaisten tavaroiden tuontia, sääntöjenvastainen tuonti mukaan lukien, paitsi jos valmisteveron alaiset tavarat asetetaan välittömästi maahantuonnin tapahduttua väliaikaisen verottomuuden järjestelmään.

3. Kulutukseen luovutus tapahtuu:

a) jäljempänä 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa silloin, kun rekisteröity vastaanottaja vastaanottaa valmisteveron alaiset tavarat;

b) jäljempänä 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa silloin, kun vastaanottaja vastaanottaa valmisteveron alaiset tavarat;

c) jäljempänä 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa silloin, kun valmisteveron alaiset tavarat on vastaanotettu suoran luovutuksen paikassa.

4. Väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä olevien valmisteveron alaisten tavaroiden täydellisen tuhoutumisen tai lopullisen menettämisen, joka on tapahtunut tavaroiden luonteesta johtuvan syyn, ennalta-arvaamattoman tapahtuman tai ylivoimaisen esteen seurauksena taikka jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten luvan perusteella, ei katsota olevan kulutukseen luovuttamista.

Tätä direktiiviä sovellettaessa tavaroita pidetään täydellisesti tuhoutuneina tai lopullisesti menetettyinä, kun niitä ei ole enää mahdollista käyttää valmisteveron alaisina tavaroina.

▼B

Kyseisten valmisteveron alaisten tavaroiden täydellinen tuhoutuminen tai lopullinen menettäminen on näytettävä toteen sen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, jossa tavarat tuhoutuivat täydellisesti tai ne menetettiin lopullisesti tai, jos ei ole mahdollista määrittää, missä menettäminen tapahtui, sen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, jossa se havaittiin.

5. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava omat sääntönsä ja edellytyksensä, joiden mukaisesti 4 kohdassa tarkoitetut menetykset määritetään.

8 artikla

1. Valmisteverovelvollinen on

a) silloin, kun valmisteveron alaiset tuotteet poistuvat 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta väliaikaisen verottomuuden järjestelmästä:

   i) valtuutettu varastonpitäjä, rekisteröity vastaanottaja tai muu henkilö, joka poistaa valmisteveron alaiset tavarat tai jonka puolesta ne poistetaan väliaikaisen verottomuuden järjestelmästä, tai jos on kyse sääntöjenvastaisesta poistamisesta verottomasta varastosta, muu henkilö, joka on osallistunut tällaiseen poistamiseen;

   ii) silloin, kun valmisteveron alaisten tavaroiden siirrossa väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä on tapahtunut 10 artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa määritelty sääntöjenvastaisuus, valtuutettu varastonpitäjä, rekisteröity lähettäjä tai muu henkilö tai henkilöt, jotka antoivat 18 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisen vakuuden, tai muu henkilö, joka osallistui sääntöjenvastaiseen poistamiseen ja joka oli tietoinen tai jonka olisi kohtuudella pitänyt olla tietoinen poistamisen sääntöjenvastaisuudesta;

b) edellä 7 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun valmisteveron alaisten tavaroiden hallussapidon osalta valmisteveron alaisia tavaroita hallussa pitävä henkilö tai muut niiden hallussapitoon osallistuvat henkilöt;

c) edellä 7 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun valmisteveron alaisten tavaroiden tuotannon osalta valmisteveron alaisia tavaroita tuottava henkilö tai sääntöjenvastaisen tuotannon osalta muut niiden tuotantoon osallistuvat henkilöt;

d) edellä 7 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetun valmisteveron alaisten tavaroiden tuonnin osalta henkilö, joka antaa valmisteveron alaisista tavaroista ilmoituksen tai jonka puolesta tavaroista annetaan ilmoitus tuonnin yhteydessä, tai sääntöjenvastaisen tuonnin osalta muut tuontiin osallistuvat henkilöt.

2. Jos yhtä valmisteverovelkaa kohti on useita verovelvollisia, näiden on maksettava valmisteverovelka yhteisvastuullisesti.

9 artikla

Sovelletaan sellaisia verosaatavan syntymistä koskevia edellytyksiä ja verokantaa, jotka ovat voimassa verosaatavan syntymispäivänä siinä jäsenvaltiossa, jossa tavarat luovutetaan kulutukseen.

▼B

Valmistevero on kannettava ja perittävä sekä tapauksen mukaan palautettava tai peruutettava kunkin jäsenvaltion vahvistamaa menettelyä noudattaen. Jäsenvaltioiden on sovellettava samoja menettelyjä kotimaisiin tavaroihin ja muista jäsenvaltioista peräisin oleviin tavaroihin.

10 artikla

1. Jos valmisteveron alaisia tavaroita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä siirrettäessä on tapahtunut sääntöjenvastaisuus, joka johtaa niiden kulutukseen luovuttamiseen 7 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, kulutukseen luovuttaminen tapahtuu siinä jäsenvaltiossa, jossa sääntöjenvastaisuus tapahtui.

2. Jos valmisteveron alaisia tavaroita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä siirrettäessä on havaittu sääntöjenvastaisuus, joka johtaa niiden kulutukseen luovuttamiseen 7 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja jos ei ole mahdollista määrittää, missä sääntöjenvastaisuus tapahtui, sen katsotaan tapahtuneen siinä jäsenvaltiossa sinä ajankohtana, jona se havaittiin.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sen jäsenvaltion, jossa tavarat on luovutettu kulutukseen tai niiden katsotaan tulleen luovutetuiksi kulutukseen, toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat asiasta lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

4. Jos valmisteveron alaiset tavarat, jotka liikkuvat väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä, eivät ole saapuneet määräpaikkaansa eikä siirron aikana ole havaittu sääntöjenvastaisuutta, joka johtaa niiden kulutukseen luovuttamiseen 7 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, sääntöjenvastaisuuden katsotaan tapahtuneen lähtöjäsenvaltiossa siirron alkaessa, ellei neljän kuukauden kuluessa 20 artiklan 1 kohdan mukaisesta siirron alkamisesta osoiteta lähtöjäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että siirto on päättynyt 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tai osoiteta paikkaa, jossa sääntöjenvastaisuus on tapahtunut.

Jos 18 artiklassa säädetyn vakuuden antanut henkilö ei ole tiennyt tai ei ole voinut tietää, että tavarat eivät ole saapuneet määränpäähän, hänellä on siitä lukien, kun lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toimittivat tämän tiedon, yksi kuukausi aikaa osoittaa siirron päättyneen 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai osoittaa paikka, jossa sääntöjenvastaisuus on tapahtunut.

5. Jos kuitenkin 2 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa kolmen vuoden kuluessa 20 artiklan 1 kohdan mukaisesta siirron alkamispäivästä saadaan selville, missä jäsenvaltiossa sääntöjenvastaisuus todella tapahtui, sovelletaan 1 kohdan säännöksiä.

Tällöin sen jäsenvaltion, jossa sääntöjenvastaisuus tapahtui, toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta sen jäsenvaltion, jossa valmisteverosaatava on kannettu, toimivaltaisille viranomaisille, ja nämä palauttavat tai peruuttavat veron heti, kun on saatu todiste valmisteveron kantamisesta toisessa jäsenvaltiossa.

6. Tässä artiklassa ”sääntöjenvastaisuudella” tarkoitetaan sellaista muuta kuin 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tilannetta, joka syntyy väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä olevien valmisteveron alaisten tavaroiden siirron aikana ja jonka johdosta kyseisten tavaroiden siirto tai sen osa ei ole päättynyt 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

▼B

2 JAKSO

Palautus ja peruutus

11 artikla

Sen jäsenvaltion, jossa tavarat luovutettiin kulutukseen, toimivaltaiset viranomaiset voivat 33 artiklan 6 kohdassa, 36 artiklan 5 kohdassa ja 38 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tapausten sekä 1 artiklassa tarkoitetuissa direktiiveissä säädettyjen tapausten lisäksi asianomaisen henkilön pyynnöstä palauttaa tai peruuttaa kulutukseen luovutettujen valmisteveron alaisten tavaroiden valmisteveron tietyissä jäsenvaltioiden määräämissä tilanteissa ja niiden edellytysten mukaisesti, jotka jäsenvaltiot säätävät veron kiertämisen tai väärinkäytösten estämiseksi.

Palautus tai peruutus ei saa johtaa muihin kuin 12 artiklassa tai 1 artiklassa mainituissa direktiiveissä säädettyihin vapautuksiin.

3 JAKSO

Vapautukset

12 artikla

1. Valmisteveron alaiset tavarat on vapautettava valmisteverosta, jos ne on tarkoitettu:

a) käytettäviksi diplomaatti- tai konsulisuhteiden perusteella;

b) kansainvälisten järjestöjen, jotka isäntäjäsenvaltion viranomaiset ovat sellaisiksi tunnustaneet, sekä näiden järjestöjen jäsenten käyttöön, näiden järjestöjen kansainvälisissä perustamissopimuksissa tai niiden toiminnan kotipaikkaa koskevissa sopimuksissa määrätyin rajoituksin ja edellytyksin;

c) Pohjois-Atlantin sopimuksen sopimusvaltion, joka ei ole se jäsenvaltio, jossa valmisteverosaatava on syntynyt, asevoimien käyttöön tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön taikka niiden messien tai kanttiinien tarpeisiin;

d) 16 päivänä elokuuta 1960 allekirjoitetun Kyproksen tasavallan perustamissopimuksen nojalla Kyprokseen sijoitettujen Yhdistyneen kuningaskunnan asevoimien tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön taikka niiden messien tai kanttiinien tarpeisiin;

e) kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyyn sopimukseen perustuvaan kulutukseen, jos tällainen sopimus on hyväksyttävä tai sallittu arvonlisäverosta vapauttamisen kannalta.

2. Vapautuksiin on sovellettava isäntäjäsenvaltion vahvistamia edellytyksiä ja rajoituksia. Jäsenvaltiot voivat myöntää vapautuksen valmisteveron palautuksena.

▼B

13 artikla

1. Edellä 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle vastaanottajalle luovutettaviksi tarkoitettujen väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä liikkuvien valmisteveron alaisten tavaroiden mukana on seurattava verovapautustodistus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 21 artiklan 1 kohdan soveltamista.

2. Komissio vahvistaa 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen verovapautustodistuksen muodon ja sisällön.

3. Jäljempänä 21–27 artiklassa säädettyjä menettelyjä ei sovelleta väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä olevien valmisteveron alaisten tavaroiden siirtoihin 12 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuille asevoimille, jos niihin sovelletaan suoraan Pohjois-Atlantin sopimukseen perustuvaa menettelyä.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että 21–27 artiklassa tarkoitettua menettelyä sovelletaan kyseisiin siirtoihin silloin, kun ne tapahtuvat kokonaisuudessaan niiden alueella tai, asianomaisten jäsenvaltioiden niin sopiessa, niiden alueiden välillä.

14 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa valmisteverosta sellaiset verovapaiden myymälöiden luovuttamat valmisteveron alaiset tavarat, jotka lentäen tai meritse kolmannelle alueelle tai kolmanteen maahan matkustava matkustaja kuljettaa henkilökohtaisissa matkatavaroissaan.

2. Ilma-aluksessa lennon aikana tai vesialuksella merimatkan aikana kolmannelle alueelle tai kolmanteen maahan matkustettaessa luovutettuja tavaroita on kohdeltava samalla tavoin kuin verovapaiden myymälöiden luovuttamia tavaroita.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta 1 ja 2 kohdassa säädettyjä verovapautuksia sovelletaan siten, että veron kiertäminen, veron välttäminen ja muut väärinkäytökset estetään.

4. Jäsenvaltiot, joilla on 1 päivänä heinäkuuta 2008 verovapaita myymälöitä muualla kuin lentoasemilla tai satamissa, voivat 1 päivään tammikuuta 2017 saakka vapauttaa valmisteverosta sellaiset kyseisten myymälöiden luovuttamat valmisteveron alaiset tavarat, jotka kolmannelle alueelle tai kolmanteen maahan matkustava matkustaja kuljettaa henkilökohtaisissa matkatavaroissaan.

5. Tässä artiklassa tarkoitetaan:

a) ”verovapaalla myymälällä” lentoasemalla tai satamassa sijaitsevaa liikettä, joka täyttää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten erityisesti 3 kohdan mukaisesti vahvistamat edellytykset;

b) ”kolmannelle alueelle tai kolmanteen maahan matkustavalla matkustajalla” matkustajaa, jolla on hallussaan ilma- tai merikuljetusasiakirja, jossa mainitaan lopullisena määräpaikkana kolmannella alueella tai kolmannessa maassa sijaitseva lentoasema tai satama.

▼B

III LUKU

TUOTANTO, JALOSTUS JA HALLUSSAPITO

15 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on määrättävä valmisteveron alaisten tavaroiden tuotantoa, jalostusta ja hallussapitoa koskevat sääntönsä tämän direktiivin mukaisesti.

2. Valmisteveron alaisten tavaroiden, joista valmisteveroa ei ole maksettu, tuotannon, jalostuksen ja hallussapidon on tapahduttava verottomassa varastossa.

16 artikla

1. Valtuutetun varastonpitäjän on saatava verottoman varaston perustamiseen ja pitämiseen lupa sen jäsenvaltion, jossa veroton varasto sijaitsee, toimivaltaisilta viranomaisilta.

Luvan edellytyksenä on, että ne ehdot, joita viranomaisilla on oikeus säätää veron kiertämisen tai väärinkäytösten estämiseksi, täyttyvät.

2. Valtuutettu varastonpitäjä on velvollinen:

a) antamaan tarvittaessa vakuuden valmisteveron alaisten tavaroiden tuotantoon, jalostukseen ja hallussapitoon liittyvien riskien kattamiseksi;

b) noudattamaan sen jäsenvaltion, jonka alueella veroton varasto sijaitsee, määräämiä velvoitteita;

c) pitämään kunkin verottoman varaston osalta kirjaa valmisteveron alaisten tavaroiden varastoista ja siirroista;

d) sijoittamaan kaikki väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä siirrettävät valmisteveron alaiset tavarat verottomaan varastoonsa ja merkitsemään ne kirjanpitoonsa siirron päätyttyä, paitsi jos sovelletaan 17 artiklan 2 kohtaa;

e) suostumaan valvontaan ja varastojen tarkastuksiin.

Verottomalle varastolle luvan myöntäneen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava a alakohdassa tarkoitettua vakuutta koskevat ehdot.

IV LUKU

VALMISTEVERON ALAISTEN TAVAROIDEN VÄLIAIKAISESTI VEROTTOMAT SIIRROT

1 JAKSO

Yleiset säännökset

17 artikla

1. Valmisteveron alaisia tavaroita voidaan siirtää väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä yhteisön alueella, myös silloin, kun tavarat siirretään kolmannen maan tai kolmannen alueen kautta:

▼B

a) verottomasta varastosta:

i) toiseen verottomaan varastoon;

ii) rekisteröidylle vastaanottajalle;

iii) 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun paikkaan, jossa valmisteveron alaiset tavarat poistuvat yhteisön alueelta;

iv) 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle vastaanottajalle, jos tavarat lähetetään toisesta jäsenvaltiosta;

b) tuontipaikasta johonkin a alakohdassa tarkoitettuun määräpaikkaan, jos kyseiset tavarat lähettää rekisteröity lähettäjä.

Tässä artiklassa ”tuontipaikalla” tarkoitetaan paikkaa, jossa tavarat ovat silloin, kun ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen asetuksen (ETY) N:o 2913/92 79 artiklan mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdassa ja 1 kohdan b alakohdassa säädetään, ja muulloin kuin 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa määräjäsenvaltio voi vahvistamiensa edellytysten mukaisesti sallia valmisteveron alaisten tavaroiden siirron väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä alueellaan sijaitsevaan suoran luovutuksen paikkaan, jonka määräjäsenvaltion valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity vastaanottaja on nimennyt.

Edellä mainitulla valtuutetulla varastonpitäjällä tai rekisteröidyllä vastaanottajalla on velvollisuus antaa 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vastaanottoraportti.

3. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa sovelletaan myös siirtoihin, jotka koskevat sellaisia valmisteveron alaisia tavaroita, joilla on nollaverokanta ja joita ei ole luovutettu kulutukseen.

18 artikla

1. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vahvistamiensa edellytysten mukaisesti vaadittava, että väliaikaisesti valmisteverottomaan siirtoon liittyvät riskit on katettava vakuudella, jonka antaa lähettävä valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity lähettäjä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti sallia, että 1 kohdassa tarkoitetun vakuuden antaa kuljettaja tai liikenteenharjoittaja, valmisteveron alaisten tavaroiden omistaja, vastaanottaja tai kaksi tai useampi näistä henkilöistä ja 1 kohdassa mainituista henkilöistä yhdessä.

3. Vakuuden on oltava voimassa kaikkialla yhteisössä. Jäsenvaltioiden on vahvistettava vakuutta koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

4. Lähtöjäsenvaltio voi vapauttaa velvollisuudesta antaa vakuus seuraavista valmisteveron alaisten tavaroiden siirroista väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä:

a) kokonaan kyseisen jäsenvaltion alueella tapahtuvat siirrot;

b) energiatuotteiden siirrot yhteisössä meritse tai kiinteän putken kautta, edellyttäen että muut asianomaiset jäsenvaltiot suostuvat tähän vapautukseen.

▼B

19 artikla

1. Rekisteröity vastaanottaja ei saa pitää hallussaan eikä lähettää väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä valmisteveron alaisia tavaroita.

2. Rekisteröidyn vastaanottajan on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) ennen valmisteveron alaisten tavaroiden lähettämistä sen on annettava vakuus valmisteveron maksamisesta määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten vahvistamia ehtoja noudattaen;

b) sen on merkittävä väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä vastaanotetut valmisteveron alaiset tavarat kirjanpitoonsa siirron päätyttyä;

c) sen on suostuttava tarkastuksiin, jotta määräjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat varmistaa, että tavarat on tosiasiallisesti vastaanotettu.

3. Jos rekisteröity vastaanottaja vastaanottaa valmisteveron alaisia tavaroita vain satunnaisesti, 4 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu lupa on rajattava koskemaan valmisteveron alaisten tavaroiden tiettyä määrää, yhtä lähettäjää ja tiettyä ajanjaksoa. Jäsenvaltiot voivat rajata luvan koskemaan yhtä siirtoa.

20 artikla

1. Valmisteveron alaisten tuotteiden siirto väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä alkaa tämän direktiivin 17 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa silloin, kun valmisteveron alaiset tavarat poistuvat lähettävästä verottomasta varastosta, ja sen 17 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa silloin, kun ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen asetuksen (ETY) N:o 2913/92 79 artiklan mukaisesti.

2. Valmisteveron alaisten tavaroiden siirto väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä päättyy 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii ja iv alakohdassa ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa silloin, kun vastaanottaja on vastaanottanut valmisteveron alaiset tavarat, ja 17 artiklan 1 kohdan a kohdan iii alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa silloin, kun tavarat ovat poistuneet yhteisön alueelta.

2 JAKSO

Valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisesti verottomissa siirroissa noudatettava menettely

21 artikla

1. Valmisteveron alaisten tavaroiden siirron katsotaan tapahtuvan väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä vain, jos se tapahtuu 2 ja 3 kohdan mukaisesti laadittua sähköistä hallinnollista asiakirjaa käyttäen.

▼B

2. Tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa lähettäjän on toimitettava sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnos lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille käyttäen päätöksen N:o 1152/2003/EY 1 artiklassa tarkoitettua tietokoneistettua järjestelmää, jäljempänä ”tietokoneistettu järjestelmä”.

3. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä sähköinen tarkastus sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnoksessa oleville tiedoille.

Jos tiedot eivät ole oikein, lähettäjälle on ilmoitettava asiasta viipymättä.

Jos tiedot ovat oikein, lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava asiakirjalle yksilöivä hallinnollinen viitekoodi ja ilmoitettava se lähettäjälle.

4. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii ja iv alakohdassa, 1 kohdan b alakohdassa sekä 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa toimitettava sähköinen hallinnollinen asiakirja viipymättä määräjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, joiden on toimitettava se edelleen vastaanottajalle, jos tämä on valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity vastaanottaja.

Jos valmisteveron alaiset tavarat on tarkoitettu lähtöjäsenvaltioon sijoittautuneelle valtuutetulle varastonpitäjälle, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava sähköinen hallinnollinen asiakirja suoraan kyseiselle varastonpitäjälle.

5. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tämän direktiivin 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa toimitettava sähköinen hallinnollinen asiakirja toimivaltaisille viranomaisille siinä jäsenvaltiossa, jossa vienti-ilmoitus annetaan asetuksen (ETY) N:o 2913/92 161 artiklan 5 kohdan mukaisesti (jäljempänä ”vientijäsenvaltio”), jos kyseinen jäsenvaltio on eri kuin lähtöjäsenvaltio.

6. Lähettäjän on toimitettava valmisteveron alaisten tavaroiden mukana seuraavalle henkilölle paperituloste sähköisestä hallinnollisesta asiakirjasta tai muu kaupallinen asiakirja, jossa mainitaan selkeästi havaittavalla tavalla yksilöivä hallinnollinen viitekoodi. Tämä asiakirja on voitava pyydettäessä esittää toimivaltaisille viranomaisille koko väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä tapahtuvan siirron ajan.

7. Lähettäjä voi peruuttaa sähköisen hallinnollisen asiakirjan niin kauan kuin siirto ei ole alkanut 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

8. Lähettäjä voi muuttaa määräpaikkaa väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmässä tapahtuvan siirron aikana käyttämällä tietokoneistettua järjestelmää sekä esittää uuden määräpaikan, jonka on oltava jokin 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tai soveltuvissa tilanteissa 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista määräpaikoista.

22 artikla

1. Kun on kyse väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmässä tapahtuvista energiatuotteiden siirroista meritse tai sisävesitse sellaiselle vastaanottajalle, joka ei ole tarkasti tiedossa silloin, kun lähettäjä antaa 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnoksen, lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa lähettäjälle luvan jättää vastaanottajaa koskevat tiedot pois asiakirjasta.

▼B

2. Lähettäjän on toimitettava lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille 21 artiklan 8 kohdassa mainittua menettelyä noudattaen vastaanottajaa koskevat tiedot heti kun ne ovat tiedossa ja viimeistään siirron päätyttyä.

23 artikla

Lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia kyseisen jäsenvaltion vahvistamin edellytyksin, että lähettäjä jakaa energiatuotteiden väliaikaisesti valmisteverottoman siirron kahdeksi tai useammaksi siirroksi, kunhan:

1) valmisteveron alaisten tavaroiden kokonaismäärä ei muutu;

2) jakaminen suoritetaan tällaisen menettelyn sallivan jäsenvaltion alueella;

3) kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan paikka, jossa jakaminen suoritetaan.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, sallivatko ne siirtojen jakamisen niiden alueella ja millä edellytyksin. Komissio toimittaa nämä tiedot muille jäsenvaltioille.

24 artikla

1. Vastaanotettuaan valmisteveron alaiset tavarat jossakin 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii tai iv alakohdassa tai 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa määräpaikassa vastaanottajan on viipymättä ja viimeistään viiden työpäivän kuluttua siirron päättymisestä, lukuun ottamatta toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä asianmukaisesti perusteltuja tapauksia, annettava tietokoneistettua järjestelmää käyttäen raportti tavaroiden vastaanottamisesta (jäljempänä ”vastaanottoraportti”).

2. Määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on määrättävä menettelyt, joita noudattaen 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut vastaanottajat esittävät tavaroiden vastaanottoraportin.

3. Määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava vastaanottoraportissa olevat tiedot sähköisesti.

Jos tiedot eivät ole oikein, vastaanottajalle on ilmoitettava asiasta viipymättä.

Mikäli nämä tiedot ovat oikein, määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava vastaanottajalle vastaanottoraportin rekisteröinti ja lähetettävä raportti lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

4. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vastaanottoraportti lähettäjälle. Jos lähetys- ja määräpaikka sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vastaanottoraportti suoraan lähettäjälle.

▼B

25 artikla

1. Tämän direktiivin 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja tarvittaessa kyseisen artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa vientijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on laadittava vientiraportti tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ([1]) 793 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun poistumistullitoimipaikan tai sen toimipaikan, jossa tämän direktiivin 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut muodollisuudet on suoritettu, antaman vahvistuksen perusteella, jossa todistetaan, että valmisteveron alaiset tavarat ovat poistuneet yhteisön alueelta.

2. Vientijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava 1 kohdassa mainitussa vahvistuksessa olevat tiedot sähköisesti. Kun tiedot on tarkastettu ja mikäli lähtöjäsenvaltio on eri kuin vientijäsenvaltio, vientijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on lähetettävä vientiraportti lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

3. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vientiraportti lähettäjälle.

26 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 21 artiklan 1 kohdassa säädetään, jos tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytettävissä lähtöjäsenvaltiossa, lähettäjä voi aloittaa valmisteveron alaisten tavaroiden siirron väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä sillä edellytyksellä, että

a) tavaroiden mukana seuraa paperille laadittu asiakirja, jossa on samat tiedot kuin 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnoksessa;

b) hän ilmoittaa asiasta lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ennen siirron alkamista.

Lähtöjäsenvaltio voi myös vaatia ennen siirron alkamista jäljennöstä a alakohdassa mainitusta asiakirjasta, tuohon jäljennökseen sisältyvien tietojen tarkastamista ja asianmukaista selvitystä syystä, jonka vuoksi tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytössä, jos se johtuu lähettäjästä.

2. Lähettäjän on annettava sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnos 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti, kun tietokoneistettu järjestelmä tulee uudelleen käyttöön.

Heti kun sähköisessä hallinnollisessa asiakirjassa olevat tiedot on hyväksytty 21 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kyseinen asiakirja korvaa tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainitun paperille laaditun asiakirjan. Tällöin sovelletaan 21 artiklan 4 ja 5 kohtaa sekä 24 ja 25 artiklaa soveltuvin osin.

3. Niin kauan kuin sähköisessä hallinnollisessa asiakirjassa olevia tietoja ei ole hyväksytty, siirron katsotaan tapahtuvan väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä 1 kohdan a alakohdassa mainitun paperille laaditun asiakirjan mukaisena.

([1]) EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

▼B

4. Lähettäjän on säilytettävä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun paperille laaditun asiakirjan jäljennös kirjanpidossaan.

5. Jos tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytettävissä lähtöjäsenvaltiossa, lähettäjä toimittaa 21 artiklan 8 kohdassa tai 23 artiklassa tarkoitetut tiedot muita viestintäkeinoja käyttäen. Lähettäjän on tässä tarkoituksessa ilmoitettava asiasta lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ennen kuin määräpaikka muuttuu tai siirto jaetaan. Tämän artiklan 2–4 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

27 artikla

1. Jos 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii ja iv alakohdassa, 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vastaanottoraporttia ei voida antaa kyseisessä artiklassa säädetyssä määräajassa valmisteveron alaisten tavaroiden siirron päätyttyä joko siksi, että määräjäsenvaltiossa ei ole käytettävissä tietokoneistettua järjestelmää, tai siksi, että 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä ei vielä ole saatettu päätökseen, vastaanottajan on asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta annettava määräjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille paperille laadittu asiakirja, jossa on samat tiedot kuin vastaanottoraportissa ja jossa todistetaan, että siirto on päättynyt.

Määräjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset lähettävät ensimmäisessä alakohdassa mainitun paperille laaditun asiakirjan jäljennöksen lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jotka toimittavat sen lähettäjälle tai säilyttävät sen hänen saatavillaan, paitsi jos vastaanottaja pystyy antamaan 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vastaanottoraportin tietokoneistetun järjestelmän kautta pikaisesti tai jos on kyse asianmukaisesti perustellusta tapauksesta.

Heti kun tietokoneistettu järjestelmä on jälleen käytettävissä määräjäsenvaltiossa tai kun 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut menettelyt on saatettu päätökseen, vastaanottaja antaa 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti vastaanottoraportin. Tällöin sovelletaan 24 artiklan 3 ja 4 kohtaa soveltuvin osin.

2. Jos 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vientiraporttia ei voida esittää valmisteveron alaisten tavaroiden siirron päätyttyä joko siksi, että vientijäsenvaltiossa ei ole käytettävissä tietokoneistettua järjestelmää, tai siksi, että 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä ei vielä ole saatettu päätökseen, vientijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset lähettävät lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille paperille laaditun asiakirjan, jossa on samat tiedot kuin vientiraportissa ja jossa todistetaan, että siirto on päättynyt, paitsi jos 25 artiklan 1 kohdan mukainen vientiraportti voidaan toimittaa tietokoneistetun järjestelmän kautta pikaisesti tai jos on kyse asianmukaisesti perustellusta tapauksesta.

Lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toimittavat lähettäjälle jäljennöksen ensimmäisessä alakohdassa mainitusta paperille laaditusta asiakirjasta tai säilyttävät sen hänen saatavillaan.

▼B

Heti kun tietokoneistettu järjestelmä tulee jälleen käyttöön vientijäsenvaltiossa tai kun 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut menettelyt on saatettu päätökseen, vientijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset lähettävät 25 artiklan 1 kohdan mukaisen vientiraportin. Tällöin sovelletaan 25 artiklan 2 ja 3 kohtaa soveltuvin osin.

28 artikla

1. Sen estämättä, mitä 27 artiklassa säädetään, 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vastaanottoraportti tai 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vientiraportti ovat todiste siitä, että valmisteveron alaisten tavaroiden siirto on päättynyt 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos vastaanotto- tai vientiraporttia ei ole muista kuin 27 artiklassa mainituista syistä, vaihtoehtoisena näyttönä valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä tapahtuneen siirron päättymisestä voidaan 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii ja iv alakohdassa, 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa esittää asianmukaisiin todisteisiin perustuva määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten antama vahvistus, jonka mukaan lähetetyt valmisteveron alaiset tavarat ovat saapuneet niille ilmoitettuun määräpaikkaan, tai, kun kyse on 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetusta tapauksesta, voidaan esittää sen jäsenvaltion, jossa poistumistullitoimipaikka sijaitsee, toimivaltaisten viranomaisten antama vahvistus, jonka mukaan valmisteveron alaiset tavarat ovat poistuneet yhteisön alueelta.

Vastaanottajan antama asiakirja, jossa on samat tiedot kuin vastaanottoraportissa tai vientiraportissa, on ensimmäisen alakohdan mukainen asianmukainen todiste.

Kun lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet asianmukaiset todisteet, he päättävät siirron tietokoneistetussa järjestelmässä.

29 artikla

1. Komissio toteuttaa 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti toimenpiteitä määrittääkseen:

a) rakenteen ja sisällön niille viesteille, joita valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä tapahtuvassa siirrossa osallisina olevien henkilöiden ja toimivaltaisten viranomaisten on 21–25 artiklaa sovellettaessa vaihdettava keskenään;

b) edellä a alakohdassa tarkoitettujen viestien vaihtoa koskevat säännöt ja menettelyt;

c) 26 ja 27 artiklassa tarkoitettujen paperille laadittujen asiakirjojen rakenteen.

2. Kunkin jäsenvaltion on määritettävä tilanteet, joissa tietokoneistetun järjestelmän voidaan katsoa olevan poissa käytöstä, ja näissä tilanteissa noudatettavat säännöt ja menettelyt 26 ja 27 artiklan mukaisesti ja niitä sovellettaessa.

▼B

3 JAKSO

Yksinkertaistetut menettelyt

30 artikla

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa yksinkertaistettuja menettelyjä, jotka koskevat niitä valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä tapahtuvia siirtoja, jotka tapahtuvat kokonaisuudessaan niiden alueella, mukaan lukien mahdollisuus olla säätämättä tällaisten siirtojen sähköistä valvontaa pakolliseksi.

31 artikla

Asianomaiset jäsenvaltiot voivat vahvistaa keskinäisellä sopimuksella ja niiden kaikkien hyväksymin edellytyksin yksinkertaistettuja menettelyjä, joita sovelletaan kahden tai useamman jäsenvaltion alueiden välillä usein ja säännöllisesti tapahtuviin valmisteveron alaisten tavaroiden siirtoihin väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä.

Tämä säännös käsittää myös kiinteitä putkijohtoja pitkin tapahtuvat siirrot.

V LUKU

KULUTUKSEEN LUOVUTETTUJEN VALMISTEVERON ALAISTEN TAVAROIDEN SIIRTO JA VEROTUS

1 JAKSO

Yksityishenkilöiden hankinnat

32 artikla

1. Yksityishenkilön omaan käyttöönsä hankkimien ja yhdestä jäsenvaltiosta toiseen itse kuljettamien valmisteveron alaisten tavaroiden valmistevero kannetaan ainoastaan jäsenvaltiossa, josta valmisteveron alaiset tavarat hankitaan.

2. Sen määrittämiseksi, onko 1 kohdassa tarkoitetut valmisteveron alaiset tavarat tarkoitettu yksityishenkilön omaan käyttöön, jäsenvaltioiden on otettava huomioon erityisesti seuraavat seikat:

a) valmisteveron alaisten tavaroiden haltijan kaupallinen asema ja hallussapidon syyt;

b) valmisteveron alaisten tavaroiden sijaintipaikka tai tarvittaessa käytetty kuljetusmuoto;

c) valmisteveron alaisia tavaroita koskevat asiakirjat;

d) valmisteveron alaisten tavaroiden luonne;

e) valmisteveron alaisten tavaroiden määrä.

3. Jäsenvaltiot voivat 2 artiklan e alakohdan soveltamiseksi vahvistaa yksinomaan näyttöä varten ohjetasot. Näiden ohjetasojen on oltava vähintään seuraavat:

a) valmistettu tupakka:

— savukkeet: 800 kappaletta

▼B

— pikkusikarit (sikarit, joiden enimmäispaino on 3 grammaa kappaleelta): 400 kappaletta

— sikarit: 200 kappaletta

— piippu- ja savuketupakka: 1,0 kilogrammaa;

b) alkoholijuomat:

— alkoholipitoiset juomat: 10 litraa

— välituotteet: 20 litraa

— viinit: 90 litraa (joista enintään 60 litraa kuohuviinejä)

— oluet: 110 litraa.

4. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että hankittaessa kivennäisöljyjä, jotka on jo luovutettu kulutukseen toisessa jäsenvaltiossa, valmisteverosaatava syntyy jäsenvaltiossa, jossa kulutus tapahtuu, jos yksityishenkilöt tai muut heidän puolestaan kuljettavat nämä tuotteet poikkeuksellisilla kuljetustavoilla.

Tätä kohtaa sovellettaessa ”poikkeuksellisena kuljetustapana” on pidettävä moottoripolttoaineiden kuljetusta muutoin kuin ajoneuvojen polttoainesäiliöissä tai asianmukaisissa varapolttoainesäiliöissä sekä nestemäisten lämmityspolttoaineiden kuljetusta muutoin kuin ammattimaisten elinkeinonharjoittajien puolesta käytettävissä säiliöautoissa.

2 JAKSO

Hallussapito toisessa jäsenvaltiossa

33 artikla

1. Jos yhdessä jäsenvaltiossa kulutukseen jo luovutettuja valmisteveron alaisia tavaroita pidetään hallussa kaupallisessa tarkoituksessa toisessa jäsenvaltiossa niiden siellä tapahtuvaa luovuttamista tai käyttöä varten, niistä on kannettava valmisteveroa, ja valmisteverosaatava syntyy kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 36 artiklan 1 kohdan soveltamista.

Tätä artiklaa sovellettaessa ”hallussapidolla kaupallisessa tarkoituksessa” tarkoitetaan sitä, että henkilö, joka on muu kuin yksityishenkilö, pitää hallussaan valmisteveron alaisia tavaroita, tai sitä, että yksityishenkilö pitää kyseisiä tavaroita hallussaan ja kuljettaa niitä muuta kuin omaa käyttöään varten 32 artiklan mukaisesti.

2. Niitä valmisteverosaatavan syntymistä koskevia edellytyksiä ja sitä valmisteverokantaa sovelletaan, jotka ovat voimassa verosaatavan syntymispäivänä kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa.

3. Syntyneen valmisteverosaatavan on velvollinen maksamaan 1 kohdassa mainituista tapauksista riippuen henkilö, joka luovuttaa tavarat tai pitää hallussaan luovutukseen tarkoitettuja tavaroita tai jolle tavarat luovutetaan toisessa jäsenvaltiossa.

4. Jos yhdessä jäsenvaltiossa kulutukseen jo luovutettuja valmisteveron alaisia tavaroita siirretään yhteisössä kaupallisissa tarkoituksissa, kyseisiä tavaroita ei katsota pidettävän hallussa näissä tarkoituksissa ennen kuin ne saapuvat määräjäsenvaltioon, edellyttäen että niiden siirtoon sovelletaan 34 artiklan muodollisuuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 38 artiklan soveltamista.

▼B

5. Sellaisessa vesi- tai ilma-aluksessa, joka tekee meri- tai lentomatkoja kahden jäsenvaltion välillä, olevia valmisteveron alaisia tavaroita, jotka eivät ole myytävinä, kun vesi- tai ilma-alus on jommankumman jäsenvaltion alueella, ei katsota pidettävän hallussa kaupallisissa tarkoituksissa kyseisessä jäsenvaltiossa.

6. Valmistevero on pyynnöstä palautettava tai peruutettava siinä jäsenvaltiossa, jossa kulutukseen luovuttaminen tapahtui, kun toisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että valmisteverosaatava on syntynyt ja kannettu tässä jäsenvaltiossa.

34 artikla

1. Valmisteveron alaisia tavaroita siirretään 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa eri jäsenvaltioiden alueiden välillä käyttäen saateasiakirjaa, joka sisältää 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun asiakirjan keskeiset tiedot.

Komissio hyväksyy 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteet saateasiakirjan muodon ja sisällön vahvistamiseksi.

2. Edellä 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

a) toimitettava ennen tavaroiden lähetystä ilmoitus määräjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja annettava vakuus valmisteveron maksamisesta;

b) maksettava määräjäsenvaltion valmistevero kyseisen jäsenvaltion määräämien menettelyjen mukaisesti;

c) suostuttava tarkastuksiin, joilla määräjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat varmistua siitä, että valmisteveron alaiset tavarat on tosiasiallisesti vastaanotettu ja niistä kannettava valmistevero on maksettu.

Määräjäsenvaltio voi määrittämissään tilanteissa ja määrittämillään edellytyksillä yksinkertaistaa a alakohdassa mainittuja vaatimuksia tai myöntää niistä poikkeuksia. Tällöin sen on ilmoitettava asiasta komissiolle, joka ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

35 artikla

1. Jos jäsenvaltiossa kulutukseen jo luovutettuja valmisteveron alaisia tavaroita siirretään samassa jäsenvaltiossa sijaitsevaan määräpaikkaan toisen jäsenvaltion alueen kautta, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) siirron on tapahduttava 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla saateasiakirjalla ja siinä on käytettävä asianmukaista reittiä;

b) lähettäjän on ennen valmisteveron alaisten tavaroiden lähettämistä annettava ilmoitus lähtöpaikan toimivaltaisille viranomaisille;

c) vastaanottajan on todistettava, että tämä on vastaanottanut tavarat määräpaikan toimivaltaisten viranomaisten vahvistamien sääntöjen mukaisesti;

d) lähettäjän ja vastaanottajan on suostuttava tarkastuksiin, jotta niiden omat toimivaltaiset viranomaiset voivat varmistua siitä, että tavarat on tosiasiallisesti vastaanotettu.

▼B

2. Jos valmisteveron alaisia tavaroita siirretään usein ja säännöllisesti 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä noudattaen, kyseiset jäsenvaltiot voivat yhteisellä sopimuksella ja määrittämillään edellytyksillä yksinkertaistaa 1 kohdassa mainittuja vaatimuksia.

3 JAKSO

Etämyynti

36 artikla

1. Valmistevero kannetaan määräjäsenvaltiossa sellaisista yhdessä jäsenvaltiossa kulutukseen jo luovutetuista valmisteveron alaisista tavaroista, jotka toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut muu kuin valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity vastaanottaja, joka ei harjoita itsenäistä taloudellista toimintaa, on ostanut ja jotka myyjä tai joku tämän puolesta on suoraan tai välillisesti lähettänyt tai kuljettanut toiseen jäsenvaltioon.

Tässä artiklassa ”määräjäsenvaltiolla” tarkoitetaan jäsenvaltiota, jonne lähetys tai kuljetus saapuu.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa valmisteverosaatava syntyy määräjäsenvaltiossa, kun valmisteveron alaiset tavarat luovutetaan. Tällöin sovelletaan niitä valmisteverosaatavan syntymistä koskevia edellytyksiä ja sitä valmisteverokantaa, jotka ovat voimassa verosaatavan syntymispäivänä.

Valmistevero on maksettava määräjäsenvaltion vahvistamaa menettelyä noudattaen.

3. Myyjä on velvollinen maksamaan valmisteveron määräjäsenvaltiossa.

Määräjäsenvaltio voi kuitenkin määrätä, että verovelvollinen on määräjäsenvaltioon sijoittautunut veroedustaja, jonka tuon jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet, tai, jos myyjä ei ole noudattanut 4 kohdan a alakohdan säännöstä, valmisteveron alaisten tavaroiden vastaanottaja.

4. Myyjän tai veroedustajan on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) rekisteröidyttävä ennen valmisteveron alaisten tavaroiden lähettämistä ja annettava vakuus siitä, että valmistevero maksetaan erityisesti nimetyssä toimivaltaisessa toimistossa ja määräjäsenvaltion vahvistamin edellytyksin;

b) maksettava valmistevero a alakohdassa tarkoitetussa toimistossa valmisteveron alaisten tavaroiden saavuttua;

c) pidettävä kirjaa valmisteveron alaisten tavaroiden luovutuksista.

Asianomaiset jäsenvaltiot voivat määrittämillään edellytyksillä yksinkertaistaa näitä vaatimuksia kahdenvälisten sopimusten mukaisesti.

▼B

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa ensimmäisessä jäsenvaltiossa kannettu valmisteveron on myyjän pyynnöstä palautettava tai peruutettava, jos myyjä tai hänen veroedustajansa on noudattanut 4 kohdassa vahvistettuja menettelyjä.

6. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa erityissääntöjä 1–5 kohdan soveltamiseksi sellaisiin valmisteveron alaisiin tavaroihin, joita koskevat erityiset kansalliset jakelujärjestelmät.

4 JAKSO

Tuhoutuminen ja menettäminen

37 artikla

1. Edellä 33 artiklan 1 kohdassa ja 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, jos valmisteveron alaiset tavarat ovat tuhoutuneet täysin tai ne on menetetty lopullisesti niiden kuljetuksen aikana muussa jäsenvaltiossa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ne on luovutettu kulutukseen, kun tuhoutuminen tai menettäminen on tapahtunut tavaroiden luonteesta johtuvan syyn, ennalta arvaamattoman tapahtuman tai ylivoimaisen esteen seurauksena taikka kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten tulliviranomaisten luvan perusteella, valmisteverosaatavaa ei synny kyseisessä jäsenvaltiossa.

Kyseisten valmisteveron alaisten tavaroiden täydellinen tuhoutuminen tai lopullinen menettäminen on näytettävä toteen sen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, jossa tavarat tuhoutuivat täydellisesti tai ne menetettiin lopullisesti tai, jos ei ole mahdollista määrittää, missä menettäminen tapahtui, sen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, jossa se havaittiin.

Vakuus, joka on annettu 34 artiklan 2 kohdan a alakohdan tai 36 artiklan 4 kohdan a alakohdan nojalla, on vapautettava.

2. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava omat sääntönsä ja edellytyksensä, joiden mukaisesti 1 kohdassa tarkoitetut menetykset määritetään.

5 JAKSO

Valmisteveron alaisten tavaroiden siirron aikana tapahtuneet sääntöjenvastaisuudet

38 artikla

1. Jos sääntöjenvastaisuus tapahtuu 33 artiklan 1 kohdan tai 36 artiklan 1 kohdan mukaisesti valmisteveron alaisten tavaroiden siirron aikana muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa ne on luovutettu kulutukseen, niistä on kannettava valmisteveroa, ja valmisteverosaatava syntyy siinä jäsenvaltiossa, jossa sääntöjenvastaisuus tapahtui.

2. Jos sääntöjenvastaisuus todetaan 33 artiklan 1 kohdan tai 36 artiklan 1 kohdan mukaisesti valmisteveron alaisten tavaroiden siirron aikana muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa ne on luovutettu kulutukseen, eikä ole mahdollista määrittää paikkaa, jossa sääntöjenvastaisuus tapahtui, sen katsotaan tapahtuneen ja valmisteverosaatava syntyy siinä jäsenvaltiossa, jossa sääntöjenvastaisuus havaittiin.

▼B

Jos kuitenkin kolmen vuoden kuluessa valmisteveron alaisten tavaroiden hankintapäivästä saadaan selville, missä jäsenvaltiossa sääntöjenvastaisuus todella tapahtui, sovelletaan 1 kohdan säännöksiä.

3. Valmistevero kannetaan henkilöltä, joka antoi vakuuden veron maksamisesta 34 artiklan 2 kohdan a alakohdan tai 36 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja henkilöltä, joka osallistui sääntöjenvastaisuuteen.

Sen jäsenvaltion, jossa valmisteveron alaiset tavarat on luovutettu kulutukseen, toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä palautettava tai peruutettava valmistevero, kun se on kannettu siinä jäsenvaltiossa, jossa sääntöjenvastaisuus tapahtui tai havaittiin. Määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vapautettava 34 artiklan 2 kohdan a alakohdan tai 36 artiklan 4 kohdan a alakohdan nojalla annettu vakuus.

4. Tässä artiklassa ”sääntöjenvastaisuudella” tarkoitetaan tilannetta, joka syntyy 33 artiklan 1 kohdassa tai 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden, joihin ei sovelleta 37 artiklaa, siirron aikana ja jonka johdosta kyseisten tavaroiden siirto tai sen osa ei ole päättynyt säännönmukaisesti.

VI LUKU

MUUT SÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Merkit

39 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että valmisteveron alaisiin tavaroihin on kiinnitetty veromerkki tai verotustarkoituksessa käytettävä kansallinen tunnistemerkki, kun tavarat luovutetaan kulutukseen niiden alueella, tai 33 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 36 artiklan 1 kohdassa säädetyissä tapauksissa, kun tavarat saapuvat niiden alueelle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan 1 kohdan soveltamista.

2. Jäsenvaltion, joka vaatii, että 1 kohdassa tarkoitettuja veromerkkejä tai kansallisia tunnistemerkkejä on käytettävä, on saatettava ne muiden jäsenvaltioiden valtuutettujen varastonpitäjien saataville. Kukin jäsenvaltio voi kuitenkin säätää, että nämä merkit on saatettava tämän jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valtuuttaman veroedustajan saataville.

3. Rajoittamatta sellaisten säännösten soveltamista, jotka jäsenvaltiot voivat antaa tämän artiklan asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi ja veron kiertämisen, veron välttämisen ja muiden väärinkäytösten estämiseksi, jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetut veromerkit tai kansalliset tunnistemerkit eivät haittaa valmisteveron alaisten tavaroiden vapaata liikkuvuutta.

▼B

Kun tällaiset merkit kiinnitetään valmisteveron alaisiin tavaroihin, merkit myöntäneen jäsenvaltion on palautettava, peruutettava tai vapautettava niiden hankkimiseksi maksetut määrät tai annetut vakuudet niiden julkaisemiskustannuksia lukuun ottamatta, jos valmisteverosaatava on syntynyt ja kannettu toisessa jäsenvaltiossa.

Merkit myöntänyt jäsenvaltio voi kuitenkin edellyttää, että maksettujen määrien tai annettujen vakuuksien palauttamiseksi, peruuttamiseksi tai vapauttamiseksi on esitettävä sen toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävät todisteet siitä, että merkit on poistettu tai tuhottu.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut veromerkit tai kansalliset tunnistemerkit ovat voimassa siinä jäsenvaltiossa, jossa ne on annettu. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vastavuoroisesti tunnustaa kyseiset merkit.

2 JAKSO

Pienet viinintuottajat

40 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa pienet viinintuottajat III ja IV luvussa asetetuista vaatimuksista sekä muista siirtoon ja valvontaan liittyvistä vaatimuksista. Kun nämä pienet tuottajat itse toteuttavat yhteisön sisäisiä liiketoimia, niiden on ilmoitettava asiasta jäsenvaltioidensa toimivaltaisille viranomaisille ja noudatettava viinialan tuotteiden kuljetusten mukana seuraavien asiakirjojen ja viinialalla pidettävien rekisterien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24 päivänä huhtikuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 884/2001 ([1]) säädettyjä vaatimuksia.

2. Kun pienet viinintuottajat on vapautettu vaatimuksista 1 kohdan mukaisesti, vastaanottajan on ilmoitettava vastaanottamistaan viinitoimituksista määräjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille asetuksessa (EY) N:o 884/2001 edellytetyllä asiakirjalla tai viittaamalla kyseiseen asiakirjaan.

3. Tässä artiklassa ”pienillä viinintuottajilla” tarkoitetaan tuottajia, jotka tuottavat keskimäärin alle 1 000 hehtolitraa viiniä vuodessa.

3 JAKSO

Vesi- ja ilma-alusten varastot

41 artikla

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa kansalliset säännöksensä vesi- ja ilma-alusten varastoja koskevista vapautuksista, kunnes neuvosto on antanut näitä varastoja koskevat yhteisön säännökset.

([1]) EYVL L 128, 10.5.2001, s. 32.

▼B

4 JAKSO

Erityiset järjestelmät

42 artikla

Jäsenvaltiot, jotka ovat tehneet valtionrajansa ylittävän sillan rakentamis- tai kunnossapitovastuuta koskevan sopimuksen, voivat toteuttaa toimenpiteitä, jotka poikkeavat tämän direktiivin säännöksistä, kyseisen sillan rakentamiseen ja kunnossapitoon käytettyjä valmisteveron alaisia tavaroita koskevan valmisteveron kantamismenettelyn yksinkertaistamiseksi.

Näitä toimenpiteitä sovellettaessa kyseisessä sopimuksessa tarkoitetun sillan ja siihen liittyvien työmaiden on katsottava kuuluvan sen jäsenvaltion alueeseen, joka on sopimuksen mukaisesti vastuussa sillan rakentamisesta tai kunnossapidosta.

Asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä toimenpiteet komissiolle, joka ilmoittaa niistä muille jäsenvaltioille.

VII LUKU

VALMISTEVEROKOMITEA

43 artikla

1. Komissiota avustaa valmisteverokomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

44 artikla

Valmisteverokomitea käsittelee 43 artiklan mukaisten tehtäviensä lisäksi yhteisön valmisteverosäännösten soveltamiseen liittyviä asioita, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

VIII LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

45 artikla

1. Komissio esittää viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2013 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tietokoneistetun järjestelmän täytäntöönpanosta ja erityisesti 21 artiklan 6 kohdassa mainituista velvoitteista sekä niistä menettelyistä, joita on sovellettava, jos järjestelmä ei ole käytettävissä.

2. Komissio esittää viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2015 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut kertomukset perustuvat erityisesti jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin.

▼B

46 artikla

1. Lähtöjäsenvaltiot voivat 31 päivään joulukuuta 2010 saakka sallia väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä sellaiset valmisteveron alaisten tavaroiden siirrot, jotka aloitetaan direktiivin 92/12/ETY 15 artiklan 6 kohdassa ja 18 artiklassa säädettyjä muodollisuuksia noudattaen.

Kyseisiin siirtoihin ja niiden päättämiseen sovelletaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja säännöksiä sekä direktiivin 92/12/ETY 15 artiklan 4 ja 5 kohtaa ja 19 artiklaa. Mainitun direktiivin 15 artiklan 4 kohtaa sovelletaan kaikkiin tämän direktiivin 18 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti nimettyihin vakuuden antajiin.

Tämän direktiivin 21–27 artiklaa ei sovelleta kyseisiin siirtoihin.

2. Ennen 1 päivää huhtikuuta 2010 aloitetut valmisteveron alaisten tavaroiden siirrot suoritetaan ja päätetään direktiivin 92/12/ETY säännösten mukaisesti.

Tätä direktiiviä ei sovelleta kyseisiin siirtoihin.

▼A1

3. Jäsenvaltiot, joita ei tarkoiteta direktiivin 92/79/ETY 2 artiklan 2 kohdan kolmannessa ja neljännessä alakohdassa, voivat soveltaa niiden savukkeiden osalta, joita saadaan tuoda niiden alueelle ilman enempien valmisteverojen maksamista, 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen vähintään 300 kappaleen määrällistä rajoitusta savukkeisiin, jotka on tuotu jäsenvaltiosta, joka soveltaa mainitun direktiivin 2 artiklan 2 kohdan kolmannen ja neljännen alakohdan mukaisesti sen 2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisia valmisteveroja alhaisempia veroja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 32 artiklan soveltamista.

Direktiivin 92/79/ETY 2 artiklan 2 kohdan kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitetut jäsenvaltiot, jotka kantavat valmisteveroa vähintään 77 euroa 1 000 savukkeelta riippumatta vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta, voivat 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen soveltaa vähintään 300 kappaleen määrällistä rajoitusta savukkeisiin, jotka on tuotu niiden alueelle ilman enempien valmisteverojen maksamista jäsenvaltiosta, joka soveltaa alhaisempaa valmisteveroa mainitun direktiivin 2 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat määrällistä rajoitusta tämän kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisesti, on ilmoitettava tästä komissiolle. Ne voivat toteuttaa tarvittavat tarkastukset edellyttäen, että nämä tarkastukset eivät vaikuta sisämarkkinoiden asianmukaiseen toimintaan.

▼B

47 artikla

1. Kumotaan direktiivi 92/12/ETY 1 päivästä huhtikuuta 2010.

Sitä sovelletaan kuitenkin edelleen 46 artiklassa määritetyin rajoituksin ja siinä määritettyjä tarkoituksia varten.

2. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

▼B

48 artikla

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamiseksi 1 päivästä huhtikuuta 2010 tarvittavat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2010. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset sekä niiden ja tämän direktiivin välinen vastaavuustaulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

49 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

50 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.